

(vgl. 2) c) v. l.

कलशि 1) ein Gefäß zum Buttermachen Çiç. 11, 8.

कला 5) SÜRJAS. 1, 28. 61. 67. 2, 49. 4, 19. 7, 3. 9, 10. 14, 11.

कलाप 1) a) Z. 7 lies 16, 65 st. 11, 65. — Vgl. रशना°.

कलापक (Nachträge) 3) b) Comm. zu KIVJAD. 1, 13. fehlerhaft का° nach HEM. JOGAÇ. 3, 134.

कलिका 7) = कला 5) SÜRJAS. 2, 46.

कलिकारिका f. eine best. Pflanze, = किरणपुष्पी Comm. zu Suçā. 1, 368, 20.

कलिङ्गक m. sg. das Land der Kaliṅga Spr. (II) 7562.

कल्प् mit प्र 2) am Platze sein, seine Richtigkeit haben PAT. a. a. O. 1, 70, a. 171, b. 172, a. प्रकृत am Platze seiend, seine Richtigkeit habend 189, b. — caus. wie es sich gehört eintreten —, — an die Stelle treten lassen von (gen.): प्रथमायाः षष्ठिम् ebend. 95, a. 165, b.

कल्प 2) h) vgl. HEM. JOGAÇ. 3, 152.

कल्पक nom. ag. Zurüster in रथ°.

कल्मन् n. = घपरिसमार्तं कर्म PAT. a. a. O. 1, 290, a.

कल्मष 3) vgl. कन्युष.

कल्याणिन् 1) dem es wohlergeht: कल्याणिनी भवतु मौक्तिकमुक्ति-माला Spr. (II) 7330.

कल्लोल 1) HEM. JOGAÇ. 4, 58.

कवच 3) genauer ein best. Theil eines Zauberspruchs, der Panzer des als Fürsten gedachten Z.; vgl. Nṛs. Tāp. Up. in Ind. St. 9, 91.

कवर 6) lies eine best. Pflanze.

कवरकी vgl. करमरी.

कवलन (von कवल्य्) n. das Hinunterschlingen, Verspeisen KUV-
LAJ. 128, b.

कव्य 3) a) Z. 2 lies कव्यता.

कश्मल 1) Unrath, Schmutz: स्वदेककश्मलं पूति Spr. (II) 1761. — 2) adj. (f. ई) Spr. (II) 5445.

कश्यपतुङ्ग m. N. pr. einer Oertlichkeit GOP. Br. 1, 2, 7.

कष् Spr. (II) 5789.

कषण 2) स्कन्ध° HEM. JOGAÇ. 3, 142.

कषाय 2) c) bei den Ġaina HEM. JOGAÇ. 4, 6. 77.

कष्ट 1) Z. 12. fg. °स्थान HĀ. 128. — 2) Spr. (II) 6050. कष्टात्कष्ट-
तरम् das grösste Uebel ebend. कष्टात्कष्टम् dass. 5694. कष्टात् mit Mühe
und Noth 5226, v. l.

1. कस् mit वि 3) sich verbreiten: एकमपि सतां मुक्तं विकसति तैलं
पथा जले न्यस्तम् Spr. (II) 1366.

3. कस् in der Umgangssprache = कर्ष PAT. a. a. O. 1, 234, b.

काकति lies N. pr. der Familiengottheit der Fürsten von Ekaçilā,
einer Form der Durgā, und vgl. PISCHEL, de Gramm. præc. 38.

काकतीय lies ein Verehrer der Kākati.

काकतुपडक m. ein best. Wasservogel KARAKA 1, 27.

काकपिलव n. PAT. a. a. O. 4, 69, b.

काकलक 1) n. (nach KALJATA) ebend. 1, 69, a.

काकापडोला f. eine dem Carpopogon pruriens ähnliche Hülsen-
frucht: काकापडोलात्मगुप्तानो माषवत्फलमादिशेत् KARAKA 1, 27. — Vgl.

कालशिम्बी.

काकुलीमृग m. ein best. zu den भूमिशय gezählt Thier KARAKA 1, 27.

काङ्कायन m. N. pr. eines alten Arztes (वाहीकभिषञ्ज्) KARAKA 1, 12, 4, 6.

काङ्काल n. eine Art Stahl ÇKDr. u. वज्र.

काङ्क mit प्र vgl. प्रकाङ्क.

काङ्किन्, काल° so v. a. ungeduldig wartend Spr. (II) 1707.

काञ्चनेषुधि m. N. pr. eines Fürsten HARIV. 1683.

काञ्चि 1) ed. Bomb. liest काञ्चिच्छ्वराञ्चैव st. काञ्चीच्छ्वराञ्चैव.

काञ्चीपुर (s. u. काञ्ची), davon °क adj. PAT. a. a. O. 4, 74, b.

काटव (von कटु) n. Schärfe: वाक्काटव VĀMANA 2, 1, 20.

काटवेम, nach PISCHEL काटपवेम.

काणिकेर m. metron. PAT. a. a. O. 4, 53, b.

काण्डमायन vgl. कान्दम् (Nachträge).

काण्ड्यायनीय m. pl. = काण्ड्यायनस्य च्छान्नाः PAT. a. a. O. 4, 59, b.

कात्य (Nachträge) ebend. 3, 64, a.

कानिष्ठिनेर्ये TBr. 2, 1, 8, 1.

कात्त 3) b) = कात्तलोक्त Magnet KĪLĀĀKRA 2, 70. °पात्र VJUTP. 228.

कापिञ्जलि m. patron. von कपिञ्जल PAT. a. a. O. 4, 43, a.

कापोत 1) a) von der Taube kommend: रस Taubenbrühe ebend. 4, 87, b.

कापोति m. patron. ebend. 4, 43, a.

कामगवी f. = कामडुक् HEM. JOGAÇ. 2, 114.

कामदेव 2) HEM. JOGAÇ. 3, 137.

कामानुर adj. liebeskrank; m. N. pr. eines Mannes PAÑĀT. 181, 3. 4.

कामावसायिता s. यत्र°.

कामिन् 1) कामिनी Weib überh. Spr. (II) 3749.

कापोत्सर्ग m. Bez. einer best. Art des Sitzens HEM. JOGAÇ. 1, 42. 4, 123.
132. ÇATR. 14, 31. 303.

1. कार्पा 1) a) am Ende eines adj. comp. f. ई Spr. (II) 511.

कार्ततविका und °की PAT. a. a. O. 4, 72, b. 74, a.

कारवतीर adj. von करवतीर ebend.

कारवी 1) lies eine best. Pflanze, = क्तिडुपत्ती.

कारस्कार 1) n. विना मूलेन कारस्कारः Spr. (II) 3870.

कारित 2) Bez. des Characters der 10ten Klasse, der Causativa und
Denominativa (इ) KĪTANTRA 3, 2, 9. fgg. 26.

कारू pl. als N. von R̥shi GOP. Br. 1, 3, 17.

कारूक, पञ्चकारूकी f. ein Verein von fünf Handarbeitern PAT. a. a. O.
1, 120, b. gemeint sind nach dem Comm. कुलाल, कर्मार, वर्धकि, नापित
und रजक.

कारूपय HEM. JOGAÇ. 4, 116. 119.

कारोती f. N. pr. eines Flusses oder einer Oertlichkeit ÇAT. Br. 9, 5, 3, 15.

कार्ष्णकि (so) PAT. a. a. O. 2, 405, b.

कार्तिक 3) (Nachträge) SÜRJAS. 14, 17.

कार्तिककुण्ड m. N. pr. eines Arztes Comm. zu Suçā.

कार्तिकिक adj. im Monat Kārttika stattfindend: नभस्वत् VĀMANA
5, 2, 51.

कार्तिकीय adj. dass. ebend.

कार्तिकेयपुर n. N. pr. einer Stadt DHANV. 5, 23.

कार्पण्य 1) Armuth Spr. (II) 1722. Geiz 6093.